

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Siden Bekæmpelsen af Oksebremselarven paabegyndtes i Aaret 1924 paa Grundlag af Lov Nr. 490 af 21. December 1923 om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven og senere er fortsat under de tilsvarende Love af 9. Februar 1926 og 14. Marts 1931, hvilken sidste Lov endnu er gældende, er der ved de i Medfør af Lovgivningen efter Paalæg af Ministeren for Landbrug og Fiskeri foretagne kommunale Eftersyn af Kvægbesætningerne til Konstatering af, hvorvidt Kreaturholderne har opfyldt deres Pligt til at udrydde Oksebremselarven i deres Besætninger, konstateret Oksebremselarver som nedenfor nærmere angivet. Foruden at give Udtryk for, i hvor ringe Grad Kreaturholderne selv har sørget for Larvens Udryddelse forinden Foretagelsen af de kommunale Eftersyn, viser Tallene formentlig nogenlunde rigtigt Oksebremselarvens Udbredelse i Kvægbesætningerne i Landets forskellige Egne og Resultatet af den foretagne Bekæmpelse. For adskillige Aars Vedkommende findes ingen Sammentælling angivet, idet de kommunale Eftersyn flere Gange stedvis eller for hele Landets Vedkommende har maattet undlades paa Grund af Mund- og Klovesygeepizootier. Dette gælder ogsaa for Aarene 1939 og 1940, hvorfor den sidste Opgørelse hidrører fra Aaret 1938.

Antal Besætninger, der ved de kommunale Eftersyn har vist sig befængte med Oksebremselarver:

	Øerne	Jylland
1924.....	6 742	45 999
1928.....	646	51 712
1929.....	379	50 177
1930.....	212	46 850
1934.....	145	47 187
1935.....	56	42 789
1936.....	49	27 709
1937.....	48	19 531
1938.....	26	18 980.

Medens Forekomsten af Bremselarver paa Øerne, som det vil ses, meget hurtigt gik stærkt tilbage, og der ved de sidste Optællinger kun fandtes et ringe Antal befængte Besætninger, kan Tilbagegangen i Larvens Forekomst i Jylland ikke siges at være tilfredsstillende, ja, i en lang Aarrække (1924—1935) kan der næppe for denne Landsdels Vedkommende tales om nogen

egentlig Virkning af Bekæmpelsen. Først fra omkring 1935 er der konstateret et væsentligt og fortsat Fald i Antallet af befængte Besætninger.

Af de Ministeriet gennem en Aarrække tilstillede Meddelelser fra Danske Provinslagtermestres Hudeauktionssalg om Forekomsten af befængte (vernedede) Huder fremgaar, at der for jydsk Hunders Vedkommende er fundet følgende Tal: 1931 ca. $5\frac{3}{4}$ pCt., 1932 ca. $4\frac{1}{4}$ pCt., 1933 ca. 8 pCt., 1934 ca. $8\frac{1}{2}$ pCt., 1935 ca. $3\frac{3}{4}$ pCt., 1936 ca. $3\frac{1}{4}$ pCt., 1937 ca. $1\frac{3}{4}$ pCt., 1938 ca. $1\frac{1}{2}$ pCt. og 1939 ca. $2\frac{2}{5}$ pCt. Særlig angaaende Huderne fra de sønderjydske Landsdele er angivet følgende: 1931 ca. 15 pCt., 1932 ca. $14\frac{1}{2}$ pCt., 1933 ca. $19\frac{1}{2}$ pCt., 1934 ca. 22 pCt., 1935 ca. $10\frac{3}{4}$ pCt., 1936 ca. $17\frac{1}{4}$ pCt., 1937 ca. $8\frac{3}{4}$ pCt., 1938 ca. 13 pCt. og 1939 ca. $12\frac{3}{4}$ pCt.

Naar der fra 1935 som nævnt viser sig en kændelig Nedgang i Antallet af befængte Besætninger, maa dette formentlig sættes i Forbindelse med, at der siden 1934, foranlediget af den indtil da konstaterede ringe Virkning af den hidtil fulgte Fremgangsmaade, blev indført den Bestemmelse, at der i alle Besætninger, i hvilke der ved det kommunale Eftersyn fandtes Oksebremselarver, skulde foretages et fornyet Eftersyn og Behandling ved en Dyr læge ca. 3 Uger efter det første Eftersyn.

Betydningen af dette 2. Eftersyn fremgik straks deraf, at der fandtes Bremselarver i omkring Halvdelen af de Besætninger, i hvilke der ved 1. Eftersyn var paavist Bremselarver, og som iøvrigt var behandlet ved 1. Eftersyn, og yderligere deraf, at det gennemsnitlige Antal af befængte Dyr pr. Besætning kun var ganske lidt formindsket i Sammenligning med Antallet af befængte Dyr ved 1. Eftersyn.

Det vil af det anførte ses, at Resultaterne af Bekæmpelsen endnu har været alt for ringe i store Dele af Landet. Udtalelser herom er da ogsaa fra Tid til anden kommet frem saavel fra Landbruget som fra Hudebranchen og fra Dyr lægekredse. Senest har Foreningen af jydsk Landboforeninger beskæftiget sig med Spørgsmaalet ved Foreningernes Delegeretmøde 1940, hvorved det blev fremhævet, at der maatte sættes betydelig mere Kraft ind paa Bekæmpelsen end hidtil.